

SAMMANFATTNING

Tretton olika byggnadsmaterial för vägg- och takbeklädnad har brandprovats enligt de nationella standardmetoderna i fem europeiska länder: Storbritannien, Frankrike, Västtyskland, Holland och Sverige.

Samtliga metoder avser provning i liten skala. Resultaten jämförs med tidigare provning i full skala, där väggar och tak i ett provrum beklänts med samma material. Efter antändning med en standardiserad tändkälla, typ brinnande papperskorg, mäts tiden till övertändning.

Avsikten har varit att underlätta införandet av de nya internationella brandprovningmetoder som f n utvecklas bl a inom ISO, det internationella standardiseringsorganet. Härigenom kan tekniska handelshinder undanröjas.

I det svenska arbete inom området, som bedrivs vid Lunds tekniska högskola, Statens provningsanstalt och TräteknikCentrum, har en uppsättning av tretton olika material använts. Här ingår trämaterial och gipsskivor med olika ytskikt samt några syntetiska polymerer.

Exakt samma material har nu provats även enligt nuvarande nationella provmetoder.

Resultaten visar generellt att nuvarande småskalemetoder efterliknar ett långsammare brandförlopp än fullskalemetoden och att tiden till övertändning i flera fall inte kan förutsägas. De visar också att vissa material som expanderad polystyren och laminat på spånskiva är svåra att prova i liten skala och ger missvisande resultat jämfört med fullskaleprovning.

Om endast den stegvisa rangordningen enligt liten och full skala bedöms blir överensstämmelsen bättre, men även här ger vissa material stora avvikelser.

Nya provmetoder behövs således. Det finns redan förslag, men några direkta jämförelser kan inte göras eftersom det saknas system för kravspecifiering. Utveckling av sådana system bör få högsta prioritet i fortsatt arbete.